

Els possessius

(Versió final no definitiva, 24.11.17)

- 5
1. Els possessius: característiques i classes
  2. Els possessius fora del sintagma nominal
  3. Absència de possessiu i altres vies d'expressió de la possessió o pertinença
  4. L'alternança entre un possessiu i un pronom personal
- 10

1. ELS POSSESSIUS: CARACTERÍSTIQUES I CLASSES

15 Els **possessius** són mots que indiquen una relació de possessió o pertinença respecte a una persona gramatical. Les formes de primera i segona persona remeten als interlocutors (emissor i receptor) i les de tercera remeten a una tercera persona identificable discursivament. Els possessius equivalen a un complement encapçalat per *de*.

20

---

la meva/meua jaqueta ('de l'emissor')
les vostres intencions ('dels receptors')
la Maria i les seves manies ('de la Maria')

---

25 La llengua disposa de dues sèries de possessius: els tòncics, que solen anar precedits de l'article definit, i els àtons. En el Quadre 16.1 s'indiquen les formes que adopten els possessius.

QUADRE 16.1
Formes dels possessius

Classe	Persona	Singular		Plural	
		Masculí	Femení	Masculí	Femení
Tònic	1a singular	<i>meu</i>	<i>meva/meua</i>	<i>meus</i>	<i>meves/meues</i>
	2a singular	<i>teu</i>	<i>teva/teua</i>	<i>teus</i>	<i>teves/teues</i>
	3a singular	<i>seu</i>	<i>seva/seua</i>	<i>seus</i>	<i>seves/seues</i>
	1a plural	<i>nostre</i>	<i>nostra</i>	<i>nostres</i>	
	2a plural	<i>vostre</i>	<i>vostra</i>	<i>vostres</i>	
	3a plural	<i>seu llur</i>	<i>seva/seua llur</i>	<i>seus llurs</i>	<i>seves/seues llurs</i>
Àton	1a singular	<i>mon</i>	<i>ma</i>	<i>mos</i>	<i>mes</i>
	2a singular	<i>ton</i>	<i>ta</i>	<i>tos</i>	<i>tes</i>
	3a singular o plural	<i>son</i>	<i>sa</i>	<i>sos</i>	<i>ses</i>

- 5 a) Els **possessius tòpics** són els d'ús més general. Presenten formes referides a un únic posseïdor i formes referides a diversos posseïdors.

Un únic posseïdor:

els meus patins ('de l'emissor')

els teus pantalons ('del receptor')

10 *la seva/seua bicicleta* ('d'ell, d'ella, de vostè')

Diversos posseïdors:

els nostres patins ('dels emissors')

els vostres pantalons ('dels receptors', 'de vós')

15 *la seva/seua bicicleta* ('d'ells, d'elles, de vostès')

llur advocada ('d'ells, d'elles')

Les formes *meva*, *teva* i *seva* predominen, a grans trets, en l'àrea oriental, i *meua*, *teua* i *seua* en l'occidental i en el septentrional.

20 L'alguerès presenta per al femení les formes antigues *mia*, *tua* i *sua* (per al singular) i *mies*, *tues* i *sues* (per al plural).

Els possessius tòpics poden anar davant o darrere del nom i solen demanar l'aparició d'un altre determinant, generalment l'article definit. Tanmateix, quan el possessiu va darrere del nom pot

aparèixer sol, sense la presència d'un altre determinant o d'un quantificador.

Davant del nom:

els teus records

5 *el nostre país (i no nostre país)*

Darrere del nom:

els records nostres, uns quadres meus, algun deixeble seu

Tinc coses vostres

Ets parent seu?

10 *Farem la festa a casa meva/meua (o ca meva/meua)*

Amb certs quantificadors indefinits, podem trobar un possessiu davant de noms que siguin termes de parentiu (*un seu cunyat*) o que designin relació de veïnatge, d'amistat, professional, etc. (*unes meves veïnes, cap meu amic, una meva/meua col·laboradora, algun meu alumne*).

15

- b) Els **possessius àtons** van davant d'un nom, amb el qual concorden en gènere i nombre. En l'actualitat, tenen un ús restringit: han quedat reduïts a contextos limitats (sobretot per a les relacions de parentiu) i, en el cas de primera i segona persona, només es poden referir a les persones gramaticals del singular. Únicament els possessius àtons de tercera persona poden fer referència a més d'un posseïdor.

20

Ja ho sap son pare, que la Maria fuma? ('de la Maria')

Ja ho sap son pare, que fumen? ('d'ells' o 'd'elles')

25

Remarques normatives i d'ús

L'expressió de la relació possessiva respecte al nom *casa* presenta certes particularitats. L'expressió *casa meva* (o *casa meua*) té un sentit vinculat al lloc de residència o a la família. D'altra banda, l'ús de *casa* sense possessiu, precedit de les preposicions *a*, *de* i menys freqüentment *per*, és habitual, sempre que el context indiqui de qui és la casa de què parlem.

30

Amb possessiu	Sense possessiu
<i>Des d'aquí es veu casa teva/teua ('la casa on vius')</i>	<i>Si no et trobes bé, ves-te'n a casa ('a la casa on vius')</i>
<i>A casa meva/meua som vegetarians, però a casa seva/seua mengem carn ('els de casa meva/meua', 'els de casa seva/seua')</i>	<i>Aquells no es mouen mai de casa ('de la casa on viuen')</i>

Amb aquest mateix sentit, és habitual l'ús de *casa* sense possessiu, precedit de les preposicions *a*, *de* i menys freqüentment *per*, sempre que quedi clar pel context de qui és la casa de què parlem: *A casa som vegetarians; Tornem ja a casa?*

5 Els possessius tòncics poden aparèixer darrere d'un pronom demostratiu i en sintagmes amb el nom sobreentès. Quan el nom és representat per *en*, apareix la marca partitiva *de* davant del possessiu (o de l'adjectiu que el precedeix).

Darrere d'un pronom demostratiu:

açò seu, això nostre, allò vostre

10

Amb el nom sobreentès:

Queda't el teu llibre i torna'm el meu

Amb el nom pronominalitzat per *en*:

Visc en un de seu (, de pis)

En té dos de meus (, de discos)

15

N'he trobat uns de blaus seus (, de mitjons)

L'adjectiu *propí* pot reforçar un possessiu prenominal o bé en sintagmes nominals que expressen possessió encara que no continguin un possessiu.

Amb possessiu	Sense possessiu
<i>Crearem el nostre propi àlbum digital</i>	<i>El curs formarà joves per a ajudar-los a engegar el propi negoci</i>
<i>Els fills han de tenir la seva/seua pròpia vida</i>	<i>Ho va pagar amb la pròpia vida</i>
<i>L'Albert va incloure en l'antologia els seus propis poemes</i>	<i>L'Albert va incloure en l'antologia poemes propis</i>

5 L'ús de *propi* només és acceptable en contextos contrastius, en els quals permet eliminar ambigüitats. Així, una oració com *L'Albert va incloure en l'antologia els seus poemes, el seus poemes* es pot interpretar com 'els poemes de l'Albert' o bé 'els poemes d'una persona diferent de l'expressada pel subjecte'. En canvi, amb *propi* només és possible la primera interpretació.

 Els possessius *vostre* i *seu* poden usar-se com a marques de segona persona de cortesia (18a.4), equivalents a *de vós* i *de vostè*, respectivament (18a.4).

10 *Senyor Joan, com es troba avui la vostra muller? ('de vós')*
Senyora Berta, on ha viatjat el seu fill? ('de vostè')

15 A més dels possessius tòncics generals, la llengua disposa del possessiu de tercera persona del plural *llur*, que presenta flexió de nombre (*llurs*). En l'actualitat aquest possessiu s'usa habitualment en septentrional i, en la llengua general, pertany a registres molt formals. D'acord amb el significat de *llur*, aquest possessiu pot emprar-se en lloc de la forma *seu* quan aquest té el valor 'd'ells o d'elles', però mai quan significa 'd'ell o d'ella'.

Sí	No
<i>Hi assistiran el senyor Palau i la senyora Rull i llur equip assessor ('d'ells')</i>	<i>Hi assistiran la senyora Rull i llur equip assessor ('de la senyora Rull')</i>
<i>Hi assistiran el senyor Palau i la senyora Rull i llurs equips assessor ('d'ells')</i>	<i>Hi assistiran la senyora Rull i llur equips assessors ('de la senyora Rull')</i>
<i>Han estat citats els senyors Palau juntament amb llur fill i llurs filles ('dels senyors Palau')</i>	<i>Ha estat citada la senyora Palau i llur fill ('de la senyora Palau')</i>

20 Cal tenir en compte que, en certs casos, l'ús de *llur* pot ajudar a desambiguar una frase amb dues possibles interpretacions. És el cas de *Assistiren a la reunió el conseller d'Indústria i la consellera de Territori amb llur equip assessor* ('l'equip assessor de tots dos consellers'), enfront de *Assistiren a la reunió el conseller d'Indústria i la consellera de Territori amb el seu equip assessor* (que pot voler dir
 25 l'equip assessor de tots dos consellers o només de la consellera de Territori).

☞ En l'actualitat, els possessius àtons tenen un ús molt restringit. Formen sintagma nominal amb uns quants noms de parentiu, especialment els que indiquen relacions ascendents (*pare, mare, tia*) i menys freqüentment si es refereix a altres relacions de parentiu (*germana, cosí, nebot*). Les formes del plural (*mos pares, tes ties, ses germanes*) poden ser considerades residuals. En tots aquests casos, és igualment possible, i fins i tot més general, l'ús dels possessius tòncics precedits de l'article.

Possessiu àton: *ma mare, ton pare, ta tia, ses nebodes, ta cosina*
Possessiu tònic: *la meva/meua mare, el teu pare, la teva/teua tia, les seves/seues nebodes, la teva/teua cosina*

En alguns parlars els possessius àtons apareixen amb el nom *casa* i en l'expressió temporal negativa *en ma/ta/sa vida*: *Vine a ma casa; En sa vida no havia treballat tan intensament.*

☞ Els possessius àtons de tercera persona (i de segona de cortesia) s'empren en fórmules protocol·làries, sense que se'n desprengui cap interpretació de possessió o pertinença.

---

ses majestats els Reis de l'Orient, Sa Santedat, ses senyories

---

2. ELS POSSESSIUS FORA DEL SINTAGMA NOMINAL

Els possessius tòncics poden fer d'atribut o predicatiu; també poden formar part del complement de certes preposicions i locucions prepositives i de determinades locucions verbals.

Atribut: *Aquests diners són meus*
Predicatiu: *Te'ls has fet ben teus*
Complement d'una preposició o locució prepositiva: *darrere meu, damunt vostre, a prop teu, al voltant seu, en contra nostra*
Complement d'una locució verbal: *S'ha sortit amb la seva/seua*

En el Quadre 16.2 s'apleguen i s'exemplifiquen les diferents possibilitats d'aparició d'un possessiu amb una preposició o una locució prepositiva.

QUADRE 16.2

5 Ús del possessiu amb preposicions o locucions prepositives

Posició	Preposició / Locució	Exemple / Comentari d'ús
Darrere	<i>damunt, davall, davant, darrere, sobre, sota, dins, dintre, entorn, vora, prop, arran, contra</i>	<i>Ho han posat damunt seu El fill s'ha revoltat contra seu</i>
	<i>a sobre, a sota, a prop, a dins, a dintre, a tocar</i>	<i>Eren ja molt a prop nostre Es quedà exactament a tocar seu</i>
	<i>per damunt, per davall, per davant, per darrere, per sobre, per sota, per vora, per prop</i>	<i>Van passar per vora/davant seu</i>
	<i>en contra</i>	<i>Tothom estava en contra meu/meua (o meua) El possessiu pot anar en masculí o en femení</i>
Darrere o davant	<i>al damunt, al davall, al davant, al darrere, al devora</i>	<i>Vine al {devora meu / meu devora}, que en parlarem</i>
	<i>pel damunt, pel davall, pel davant, pel darrere, al voltant, a l'entorn</i>	<i>Poseu-vos al {voltant nostre / nostre voltant}</i>
	<i>a/per la vora</i>	<i>Poseu-vos a la {vora nostra / nostra vora} Vora nostre ho veuràs millor El possessiu sol anar en femení, però pot ser masculí</i>

Remarques normatives i d'ús

- 10 El possessiu adopta, en general, la forma de masculí singular i se situa darrere de la preposició o la locució prepositiva, però pot anar també davant si es tracta d'una locució amb l'article definit. En alguns casos, com amb *vora*, sol adoptar forma femenina, especialment si el possessiu se situa davant.

15 *damunt teu, a sobre seu
al teu damunt*

Va seure a la meva/meua vora

- 5 Darrere de preposició o de locució prepositiva, el possessiu alterna amb el pronom personal precedit de la preposició *de*. També és possible aquesta alternança en locucions prepositives que contenen un nom, com ara *a càrrec de*, *a costa de*, *en lloc de*, *a despeses de* o *a risc de*.

preposició + possessiu	preposició + <i>de</i> + pronom personal
<i>dins nostre</i>	<i>dins de nosaltres</i>
<i>prop teu</i>	<i>prop de tu</i>
<i>davant seu</i>	<i>davant d'ella</i>
<i>Li donaré records de part seva/seua</i>	<i>Li donaré records de part d'ell</i>
<i>Tots volien viure a costa nostra</i>	<i>Tots volien viure a costa de nosaltres</i>

- 10 Amb preposicions, l'opció amb pronom personal és la més habitual en els parlars valencians. En el cas de les locucions, els pronoms forts de primera i segona persona del singular ofereixen més resistència: *Dona-li records de part meva/meua* (i no *de part de mi*); *Li donaré records de part teva/teua* (i no *de part de tu*).

- 15 En les locucions *al davant* i *al darrere*, el possessiu sol aparèixer entre l'article i la preposició, tot i que també el trobem després de la preposició. En el cas de les locucions *a la vora*, *al costat* o *al voltant*, el possessiu pot aparèixer davant o darrere del nom.

Davant	Darrere
<i>al meu davant</i>	<i>al davant meu</i>
<i>al seu darrere</i>	<i>al darrere meu</i>
<i>a la meva/meua vora</i>	<i>a la vora meva/meua (o meu)</i>
<i>al teu voltant</i>	<i>al voltant teu</i>
<i>al nostre costat</i>	<i>al costat nostre</i>

- Locucions no locatives com *a favor*, *en contra* i *de part* admeten com a complement un possessiu que concorda amb el nom contingut

en la locució. En el cas de *en contra*, el possessiu pot usar-se en masculí o en femení.

---

a favor seu, de part vostra
en contra teu/teva (o teua)

5

3. ABSÈNCIA DE POSSESSIU I ALTRES VIES D'EXPRESSION DE LA POSSESSIÓ O PERTINENÇA

10 Els possessius no són els únics elements que poden expressar possessió ni són sempre necessaris o possibles en contextos en què es vol expressar possessió o pertinença. En determinats contextos, el possessiu és prescindible, mentre que en d'altres és possible, en alternança amb altres formes com ara certs pronoms, i en alguns altres no hi és acceptat.

15 Es prescindeix del possessiu en contextos en què la relació possessiva és clara contextualment, com recull i exemplifica el Quadre 16.3.

QUADRE 16.3

Contextos de relació possessiva sense possessiu

<i>Context</i>	<i>Exemple / Comentari d'ús</i>
Relació inalienable amb animats: nom d'una part del cos o d'una propietat inherent	<i>Ha tret el cap per la finestra i ens ha saludat</i> <i>Té els ulls blaus</i> <i>El Lluís ha perdut completament el seny</i> <i>No li ha vist la cara</i> Amb parts del cos que es poden moure voluntàriament o propietats de l'individu en sentit ampli. En certs casos, la relació possessiva l'expressa un pronom de datiu
Nom d'un objecte de l'esfera personal	<i>L'Elvira ha perdut el rellotge (o el seu rellotge)</i> Si apareix el possessiu es remarca el posseïdor enfront d'altres
Nom de parentiu	<i>Parla amb la mare (o amb la teva/teua mare)</i> Amb possessiu si la relació possessiva no és clara contextualment
Nom de relació inalienable amb una entitat inanimada	<i>Ella duu la comptabilitat del restaurant i ell s'encarrega de la cuina</i>
Nom de verbal i de representació inanimat	<i>La mestra, després de llegir l'exercici, ha destacat que la redacció era bona</i>

En general, es prescindeix del possessiu en casos de relació inalienable, amb animats (com les parts del cos) i amb inanimats (com les parts d'un tot). El significat d'aquests noms implica necessàriament l'existència d'un posseïdor, ja que expressen una relació de part-tot. També se sol prescindir del possessiu amb noms d'objectes de l'esfera personal, noms de parentiu i, en determinats contextos sintàctics, noms deverbals.

En certes construccions, els possessius, a més d'elidir-se, poden alternar amb datius, com veiem en l'apartat següent (§16.4); els de tercera persona poden alternar amb un pronom tònic precedit de *de*.

Els possessius poden alternar amb sintagmes preposicionals amb pronoms forts que fan de complement agent en determinades oracions passives, principalment en els parlars baleàrics i en gironí. Aquestes construccions duen verbs de creació (*fer, escriure, cosir, pintar*) i tenen un sentit atributiu: *Aquelles tovalles eren brodades meves* ('per mi'); *Això és fet nostre* ('per nosaltres').

Remarques normatives i d'ús

Els noms que designen parts del cos no van acompanyats de possessiu. Tanmateix, demanen la presència d'un datiu quan el moviment no es fa amb la part del cos expressada pel complement directe, quan la part designada correspon a un posseïdor altre que el subjecte i quan el sintagma nominal que designa la part del cos fa de subjecte.

Sense possessiu:

Es va posar la mà al front

Amb datiu:

Èdip es va treure els ulls amb els dits

El soldat li va alçar els braços

Els ulls se'm tanquen

El cor li batega de pressa

Amb tot, el possessiu és ben acceptat si el nom que designa una part del cos porta un modificador que en prediqui una qualitat: *Vas estirar les teves/teues cames llargues i ben tornejades; Va acostar-me els seus llavis molsuts.*

Els noms que designen objectes de l'esfera personal, com peces de roba (*camisa, abric*), objectes, espais o màquines que fem servir (*ulleres, llit, habitació, cotxe*) i activitats habituals (*feina, vacances*), solen prescindir del possessiu. Tanmateix, tendeixen a mantenir-lo quan se'n vol remarcar el posseïdor enfront d'altres.

5

Sense possessiu: *Ja he trobat les ulleres*

Amb possessiu: *Ja he trobat les meves/meues ulleres, però no les teves/teues*

Amb els noms de parentiu, es prescindeix del possessiu sobretot si l'altre membre de la relació de parentiu està expressat en l'oració (per exemple, perquè n'és el subjecte) o bé si aquesta relació ja queda prou clara pel context pragmàtic.

10

Sense possessiu:

La Laura acompanya el marit al futbol

Què fa la família?

Pregunta-ho al pare (si parlem, per exemple, amb un germà nostre)

Amb possessiu:

Pregunta-ho al meu pare (si parlem, per exemple, amb un veí)

M'ho va dir la meva/meua cosina/germana/neboda

15

20

En general, els noms de parentiu com *pare, mare, avi* o *pares* s'usen sense possessiu quan la relació possessiva és clara contextualment, com ara quan parlem en l'àmbit familiar. Solen portar un possessiu altres noms com *germà, cosina* o *nebot*, que normalment en l'àmbit familiar són substituïts pels noms que tenen aquests parents.

Els possessius solen referir-se a una entitat animada, però també poden referir-se a una d'inanimada en certs contextos, en què no podem prescindir del complement que indica el posseïdor ni hi ha possibilitat de pronominalització amb *en*, com ara el títol d'una conferència o d'un estudi, però també en oracions completes. En aquests casos, la coordinació de sintagmes afavoreix la presència del possessiu.

25
30

«La balneoteràpia i la seva/seua evolució»
«Les tècniques pictòriques del retaule del Conestable i la seva/seua restauració»
Cal analitzar la documentació de l'ermita de Sant Mer i les característiques de la seva/seua restauració

5

En la resta de casos, se sol evitar el possessiu quan es refereix a una entitat inanimada i queda a prop, dins de la mateixa oració. En lloc del possessiu, també es pot recórrer al pronom *en* o a altres solucions.

El mecànic, després de repassar el cotxe, ha dit que la reparació serà molt cara (en comptes de ...la seva/seua reparació serà molt cara)
Els arquitectes que van visitar el teatre cremat no {en recomanen la restauració / recomanen restaurar-lo} (en comptes de ...no recomanen la seva/seua restauració)

10

L'ús del possessiu per a expressar l'objecte de noms deverbals i de representació pot resultar forçat. En casos d'entitats inanimades, com ara un color, una marca o un tipus de vi, cal buscar alternatives a l'ús del possessiu.

15

Sí: És un vi massa car; {aquella elecció / l'elecció d'aquell vi / la tria que van fer} va ser molt comentada
No: És un vi massa car; la seva/seua elecció va ser molt comentada

---

20

4. L'ALTERNANÇA ENTRE UN POSSESSIU I UN PRONOM PERSONAL

Els possessius i els pronoms personals alternen en certs contextos, com recull i exemplifica el Quadre 16.4.

5

QUADRE 16.4
Alternança entre un pronom personal i un possessiu

<i>Tipus de pronom</i>	<i>Context</i>	<i>Exemple / Comentari d'ús</i>
Fort	complement de preposicions tòniques i locucions prepositives	<i>Van caure prop {de nosaltres / nostre}</i> <i>Va actuar en contra d'ells/seva</i> El pronom personal va precedit de la preposició <i>de</i>
	complement del nom	<i>Ha trucat un familiar d'ell/seu</i> Només amb pronoms forts de tercera persona. El pronom personal va precedit de la preposició <i>de</i>
	atribut	<i>Els documents són d'ell/seus</i> Només amb pronoms forts de tercera persona. El pronom personal va precedit de la preposició <i>de</i>
Feble de datiu	complement de preposicions i locucions prepositives	<i>La pilota em va caure darrere / La pilota va caure darrere meu</i> <i>Li va caure a sobre / Va caure a sobre seu</i>
	sintagma nominal que designa un objecte de l'esfera personal	<i>Et faré el llit / Faré el teu llit</i>
	nom de parentiu	<i>Se m'ha mort l'avi / S'ha mort el meu avi</i> Amb verbs com <i>néixer, casar-se</i> o <i>morir-se</i>

10

- a) L'alternança entre pronoms personals forts (precedits de la preposició *de*) i possessius es dona en certs sintagmes preposicionals o amb la locució *en contra*, com s'ha explicat amb més detall abans (§ 16.2).

Ho han posat damunt/davant {de nosaltres / nostre}
Seien {a la vora de nosaltres / a la nostra vora / a la vora nostra}
Tot anava en contra {de mi / meu}

- 5 b) També alternen un pronom personal fort de tercera persona (precedit de la preposició *de*) i un possessiu en posició de complement del nom i d'atribut de tercera persona.

He convidat un amic d'ella i un amic meu
Aquestes claus són d'ell/seves

- 10 En les oracions atributives, quan es tracta de la primera i segona persona, el complement de l'atribut només pot ser un possessiu. Amb la tercera persona plural; poden alternar el possessiu i el pronom fort, excepte en el cas del possessiu *llur*, que no pot fer d'atribut (§ 16c.1).

- 15 Primera i segona persona:
Aquell home era conegut meu/teu/nostre/vostre
Aquell llapis era meu/teu/nostre/vostre
Tercera persona:
Són d'ells/seves (però no Són llurs)
-

- 20 c) Els pronoms de datiu poden emprar-se per a designar el posseïdor en una relació de possessió o pertinença, al costat dels possessius i també del pronom *en*. De fet, el pronom de datiu és el preferit a l'hora d'expressar la possessió inalienable.

Et bull la sang
Si fumeu, li ploraran els ulls

- 25 Si comparem les oracions *T'han analitzat la sang?* i *Han analitzat la teva/teua sang i el resultat és tranquil·litzador*, veurem que en aquesta darrera la sang és tractada com un objecte autònom, que ja no és part del cos de l'interlocutor, encara que en

30

Remarques normatives i d'ús

- 5 El pronom de datiu pot aparèixer en lloc d'un possessiu o d'un pronom personal fort precedit de *de* quan complementen preposicions i locucions, com ara *(al) davant*, *(al) darrere*, *(al) damunt*, *a sobre*, *en contra* o *a favor*.

Em va caure damunt / Va caure damunt meu (i també ...damunt de mi)
Li anava a favor / Anava a favor d'ella (i també ...a favor seu)

- 10 Amb aquestes preposicions i locucions, a més dels pronoms de datiu de tercera persona (*li*, *els*) es pot usar també *hi*, sobretot si el complement és inanimat.

Hi va caure damunt
Hi anava a favor, de la proposta

- 15 El posseïdor animat sol expressar-se amb un datiu, i no amb possessiu, quan el sintagma nominal designa un objecte de l'esfera personal, com ara les pertinences o els objectes relacionats amb la casa o la feina, com s'indica en § 16.3.

- 20

Et passejaré el gos (en comptes de *Passejaré el teu gos*)
M'han robat la cartera (i no *Han robat la meva cartera*)
S'ha fet el llit (i no *Ha fet el seu llit*; però *Només ha fet el seu llit*)
-

- Amb els noms de parentiu, el datiu de possessió alterna amb el possessiu amb verbs com *casar-se*, *néixer* (o *nàixer*) o *morir-se* (però no *morir*).

- 25

Se li ha casat la filla / *S'ha casat la seva/seua filla*
Se m'ha mort una cunyada / *S'ha mort una cunyada meva/meua*
-

Glossari

Terme	Definició	Exemple	Apartat GEIEC
possessiu	Mot gramatical que expressa una relació de possessió o pertinença respecte a una persona gramatical	<i>El meu pare / Mon pare</i> <i>A favor vostre</i> <i>La seva/seua petició</i>	16.3
possessiu àton	Possessiu sense accent de mot	<i>Mon pare</i> <i>Sa casa</i> <i>Ta filla</i>	16.3.1c
possessiu tònic	Possessiu amb accent de mot	<i>La seva/seua bicicleta</i> <i>Els meus patins</i>	16.3.1a